

JOULU YLLÄTTI

Väinö Hotti

Talvi yllätti

Syksyisin on tavallinen otsikko sanomalehdissä: ”Talvi yllätti autoilijan.” Näin tapahtuu siitä huolimatta, että talven tulo on aina varmaa. Syystä tai toisesta ei ”pelata varman päälle”.

Joulu ei yllätä

Suomalaisen joulusta ei voida sanoa samaa. Joulu ei yllätä; siihen varaudutaan kuukausia ennen. Kauppiaille joulun alusaika on parasta myyntiaikaa. Kotitaloudetkin satsaavat jouluun merkittäviä summia; on lahja- ja ruokaostoksia.

Joulu yllätti

Ensimmäinen joulu yllätti:

”Kun Jeesus oli syntynyt Juudean Beetlehemissä kuningas Herodeksen aikana, niin katso, tietäjiä tuli itäisiltä mailta Jerusalemiin, ja he sanoivat: ”Missä on se äsken syntynyt juutalaisten kuningas? Sillä me näimme hänen tähtensä itäisillä mailla ja olemme tulleet häntä kumartamaan.” Kun kuningas Herodes sen kuuli, **hämmästyivät hän ja koko Jerusalemi hänen kanssaan**” (Matt.2:1-3).

Tarvitsiko Jeesuksen tulon olla yllätys?

1. Israel oli Jumalan valittu kansa.

Jumala piti siitä hyvää huolta. Jumala ilmoitti sille myös tulevat tapahtumat – profeettojensa välityksellä. Profeettaa nimitetään myös ”näkijäksi”, joka näkee myös tulevaisuuteen

”Sillä ei Herra, Herra, tee mitään ilmoittamatta salaisuuttaan palvelijoillensä profeetoille” (Aam.3:7).

”Muinoin sanottiin Israelissa, kun mentiin kysymään Jumalalta, näin: ”Tulkaa, menkäämme näkijän luo”. Sillä sitä, jota nyt sanotaan profeetaksi, kutsuttiin muinoin näkijäksi” (1. Sam.9:9).

Jeesuksen syntymästä on VT:ssa lukuisia ilmoituksia aina syntiinlankeemuskertomuksesta lähtien:

”Ja minä panen vainon sinun ja vaimon välille ja sinun siemenesi ja hänen siemenensä välille; **se on polkeva rikki sinun pääsi**, ja sinä olet pistävä sitä kantapäähän” (1. Moos.3:15).

Tuhansia vuosia ennen Jeesuksen syntymää tämä ”protoevankeliumi” kertoi kuinka eräs tulee ”polkeman rikki käärmeen pään”. Koko VT on täynnä messiasennustuksia. ”Jokainen raamatunjaja johtaa Golgatalle.” Raamattu on (myös VT) ”Kristus – albumi”. Kirkkaimmat ennustukset löytyvät Jesajan kirjasta. Jes.53. on aivan kuin ”ristin juurella kirjoitettu”:

”Mutta totisesti, meidän sairautemme hän kantoi, meidän kipumme hän sälytti päällensä. Me pidimme häntä rangaistuna, Jumalan lyömänä ja vaivaamana, mutta hän on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän pahain tekojemme tähden. Rangaistus oli hänen päällensä, että meillä rauha olisi, ja hänen haavainsa kautta me olemme paratut. Me vaelsimme kaikki eksyksissä niinkuin lampaat, kukin meistä poikkesi omalle tielleen. Mutta Herra heitti hänen päällensä kaikkien meidän syntivelkamme. Häntä piinattiin, ja hän alistui siihen eikä suutansa

avannut; niinkuin karitsa, joka teuraaksi viedään, niinkuin lammas, joka on ääneti keritsijänsä edessä, niin ei hän suutansa avannut” (Jes.53:4-7).

2. Fariseusten ja kirjanoppineiden elämäntehtävä oli tutkia ja tulkita pyhiä kirjoituksia

Aivan todennäköisesti nämä asiantuntijat eivät onnistuneet tehtävässään:

”Te tutkitte kirjoituksia, sillä teillä on mielestänne niissä iankaikkinen elämä, ja ne juuri todistavat minusta; ja **te ette tahdo tulla minun tyköni, että saisitte elämän**” (Joh.5:39,40).

Jeesus sai aiheen moittia näitä asiantuntijoita ”sokeudesta”:

”Silloin opetuslapset tulivat ja sanoivat hänelle: ”Tiedätkö, että **fariseukset** loukkaantuivat kuullessaan tuon puheen?” Mutta hän vastasi ja sanoi: ”Jokainen istutus, jota minun taivaallinen Isäni ei ole istuttanut, on juurineen revittävä pois. **Älkää heistä välittäkö**: he ovat sokeita sokeain taluttajia; mutta jos sokea sokeaa taluttaa, niin he molemmat kuoppaan lankeavat” (Matt.15:12-14).

Luonnollinen **sokeus** on tragedia yksityiselle henkilölle. Paljon kohtalokkaampaa on **hengellinen sokeus** sananselittäjälle! Hänen kauttaan sokeuden kirous leviää kulovalkean tavoin yhteisöön (esim. seurakuntaan), jossa hän toimii.

”Mutta voi teitä, **kirjanoppineet ja fariseukset**, te ulkokullatut, kun suljette taivasten valtakunnan ihmisiltä! Sillä itse te ette mene sisälle, ettekä salli meneväisten sisälle mennä. Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun te kierrätte meret ja mantereet tehdäkseen yhden käännynnäisen; ja kun joku on siksi tullut, niin teette hänestä helvetin lapsen, kahta vertaa pahemman, kuin te itse olette! **Voi teitä, te sokeat taluttajat**” (Matt.23:13-16).

”Voi teitä, **kirjanoppineet ja fariseukset**, te ulkokullatut, kun te puhdistatte maljan ja vadin ulkopuolen, mutta sisältä ne ovat täynnä ryöstöä ja hillittömyyttä! Sinä sokea fariseus, puhdistista ensin maljan sisus, että sen ulkopuolikin tulisi puhtaaksi!” (Matt.23:25,26).

”Farisealainen pyhyys on katsomista, ei penkomista varten” (Niilo Tuomenoksa).

Fariseusten ja kirjanoppineiden heikkous oli nimenomaan kirjoitusten soveltaminen omaan aikaansa. Toisaalta he puuhailivat alueilla, jotka eivät varsinaisesti heille kuuluneet:

”vaan puuhailevat sellaisessa, mikä ei heille kuulu” (2.Tess.:11).

”Ja fariseukset ja saddukeukset tulivat hänen luoksensa ja kiusasivat häntä pyytäen häntä näyttämään heille merkin taivaasta. Mutta hän vastasi ja sanoi heille: ”Kun ilta tulee, sanotte te: 'Tulee selkeä ilma, sillä taivas ruskottaa', ja aamulla: 'Tänään tulee rajuilma, sillä taivas ruskottaa ja on synkkä'. Taivaan muodon te osaatte arvioida, mutta **aikain merkkejä ette osaa**” (Matt.16:1-3).

3. Kuninkaan neuvonantajina

Fariseukset ja kirjanoppineet eivät olleet **sisäistäneet** kirjoituksia Jeesuksen ja apostolien tapaan. He eivät **eläneet niissä**. Sen sijaan ”sisälukuongelmia” heillä ei ollut:

”Ja hän kokosi kaikki kansan ylipapit ja kirjanoppineet ja kyseli heiltä, missä Kristus oli syntynyt. He sanoivat hänelle: ”Juudean Beetlehemissä; sillä **näin on kirjoitettu profetaan kautta**: 'Ja sinä

Beetlhem, sinä Juudan seutu, et suinkaan ole vähäisin Juudan ruhtinasten joukossa, sillä sinusta on lähtevä hallitsija, joka kaitsee minun kansaani Israelia” (Matt.2:4-6).

Herodes uskoi profeetallisen sanan ja ryhtyi sen vaatimiin toimenpiteisiin. Fariseukset eivät ottaneet vakavasti siteeraamiaan kirjoituksia, koska eivät astuneet ensimmäistäkään askelta Betlehemin suuntaan.

KENELLE YLLÄTYS?

1. Majatalon isännälle

”Niin tapahtui heidän siellä ollessaan, että Marian synnyttämisen aika tuli. Ja hän synnytti pojan, esikoisensa, ja kapaloi hänet ja pani hänet seimeen, koska **heille ei ollut sijaa majatalossa**” (Luuk.2:6,7).

2. Kuningas Herodekselle

”Kun kuningas Herodes sen kuuli, **hämmästyivät hän**” (Matt.2:3).

Herodes otti vakavasti profeetallisen ilmoituksen; olihan kysymyksessä välittömästi hänen oma virkansa. Kilpailija on syntynyt!

3. Koko Jerusalemitille

” ja koko Jerusalemit hänen kanssaan” (Matt.2:3).

Herodes edusti turvallista tulevaisuutta. Uuden hallitsijan ilmestyminen näköpiiriin taas toi epävarmuutta. Tavallinen kansalainen ei tuntenut Jumalan sanaa, vielä vähemmän hän tiesi profeettojen ennustuksista. Se, mikä sai Herodeksen hämmästyttämään, hämmästytti myös tavallista kaduntallaajaa. ”Kuningas on syntynyt” sai koko Jerusalemin sekaviin ajatuksiin ja hämmennyksen valtaan.

4. Paimenille

”Ja sillä seudulla oli **paimenia** kedolla vartioimassa yöllä laumaansa. Niin heidän edessään seisoivat Herran enkeli, ja Herran kirkkaus loisti heidän ympärillään, ja **he peljästyivät suuresti**” (Luuk.2:8,9).

KUKA EI YLLÄTTYNYT?

1. Tietäjät

”Kun Jeesus oli syntynyt Juudean Beetlehemissä kuningas Herodeksen aikana, niin katso tietäjiä tuli itäisiltä mailta Jerusalemiin, ja he sanoivat: ”Missä on se äsken syntynyt juutalaisten kuningas? Sillä me näimme hänen tähtensä itäisillä mailla ja **olemme tulleet häntä kumartamaan**” (Matt.2:1,2).

Tietäjät odottivat kohtaavansa syntyneen kuningaslapsen. Lapsen näkeminen ei ollut heille yllätys – tätä varten he olivat matkalle lähteneetkin. Sanan tähden ohjaamina he saivat kokea toiveensa täyttymyksen.

2. Simeon

”Ja katso, Jerusalemissa oli mies, nimeltä Simeon; hän oli hurskas ja jumalinen mies, joka odotti Israelin lohdutusta, ja Pyhä Henki oli hänen päällensä. **Ja Pyhä Henki oli hänelle ilmoittanut, ettei hän ollut näkevä kuolemaa, ennenkuin oli nähnyt Herran Voidellun.** Ja hän tuli Hengen vaikutuksesta pyhäkköön. Ja kun vanhemmat toivat Jeesus-lasta sisälle tehdäkseen hänelle, niinkuin tapa oli lain mukaan, otti hänkin hänet syliinsä ja kiitti Jumalaa ja sanoi: ”Herra, nyt sinä lasket palvelijasi rauhaan menemään, sanasi mukaan; sillä minun silmäni ovat nähneet sinun autuutesi, jonka sinä olet valmistanut kaikkien kansojen nähdä, valkeudeksi, joka on ilmestynyt pakanoille, ja kirkaudeksi kansallesi Israelille” (Luuk.2:25-32).

Simeonille Jeesuksen syntyminen oli pitkällisen odotuksen autuaallinen täyttymys! Nyt hän oli valmis siirtymään vanhurskusten iäiseen lepoon. Mikään tässä ajassa ei enää kiehtonut Simeonia. On huomattava, että Simeon näki Jeesuksen tulevan sekä Israelin että koko maailman Vapahtajaksi.

3. Hanna

”Ja oli **naisprofeetta, Hanna**, Fanuelin tytär, Asserin sukukuntaa. Hän oli jo tullut iälliseksi. Mentyyään neitsyenä naimisiin hän oli elänyt miehensä kanssa seitsemän vuotta, ja oli nyt leski, kahdeksankymmenen neljän vuoden ikäinen. Hän ei poistunut pyhäköstä, vaan palveli siellä Jumalaa paastoilla ja rukouksilla yötä ja päivää. Ja juuri sillä hetkellä hän tuli siihen, ylisti Jumalaa ja puhui lapsesta kaikille, jotka odottivat Jerusalemin lunastusta” (Luuk.2:36-38).

Pyhän Hengen ohjaamana Hanna oli tullut paikalle. Miehensä kuoltua hän oli omistanut koko elämänsä Herran palvelukseen. Profeetallisen näyn innoittaman hän puhui pienestä Jeesus-lapsesta. Jerusalemissa oli varmaan monia vanhuksia, mutta Hanna oli heistä poikkeus. Hanna rakasti profeetallisia kirjoituksia ja viihtyi Herran huoneessa palvelen siellä Jumalaa – yöt ja päivät. Pyhä Henki johti Hannan Messias-lastaa katsomaan.

ENNUSTUKSET TOTEUTUVAT

1. Luonnonmullistukset

Viime vuosikymmenien vavahduttavat luonnonilmiöt ovat saaneet ihmiskunnan hereille kyselemään: mitä on edessämme? Ilmasto lämpenee, jäätiköt sulavat, tulvat, tsunamit, maanjäristykset jne. Raamattu kertoo eskatologisista tapahtumista, jotka koskettavat sekä ihmiskuntaa että koko maailmankaikkeutta. Se mitä tapahtuu, on ilmoitettu jo aikaisemmin. Se, mikä suurta yleisöä pelottaa, ei samalla tavalla pelota uskovia, koska ”elämme vaikeassa, mutta ilmoitetussa ajassa”.

”Ja kun kuulette sotien ja kapinain melskettä, älkää peljästykö. Sillä näitten täytyy ensin tapahtua, mutta loppu ei tule vielä heti.” Sitten hän sanoi heille: ”Kansa nousee kansaa vastaan ja valtakunta

valtakuntaa vastaan, ja tulee suuria maanjärityksiä, tulee ruttoa ja nälänhätää monin paikoin, ja taivaalla on oleva peljättäviä näkyjä ja suuria merkkejä” (Luuk.21:9-11).

”Ja on oleva merkit auringossa ja kuussa ja tähdissä, ja ahdistus kansoilla maan päällä ja epätoivo, kun meri ja aallot pauhaavat. Ja ihmiset menehtyvät peljätessään ja odottaessaan sitä, mikä maanpiiriä kohtaa; sillä taivaitten voimat järkkyvät. Ja silloin he näkevät Ihmisen Pojan tulevan pilvessä suurella voimalla ja kirkkaudella” (Luuk.21:25-25).

”Mutta kun nämä alkavat tapahtua, niin rohkaiskaa itsenne ja nostakaa pääanne, sillä teidän vapautuksenne on lähellä.” Ja hän puhui heille vertauksen: ”Katsokaa viikunapuuta ja kaikkia puita. Kun ne jo puhkeavat lehteen, niin siitä te näette ja itsestänne ymmärrätte, että kesä jo on lähellä. Samoin te myös, kun näette tämän tapahtuvan, tietäkää, että Jumalan valtakunta on lähellä” (Luuk.21:28-31).

2. Professori A.F. Puukko

Tämä professori sanoi joskus 1930 – luvulla, että Israelin valtion muodostuminen on mahdotonta. Kun Israel julistautui itsenäiseksi 1948, hän joutui ”pyörtämään pyhät sanansa”: *”Raamatun ennustukset toteutuvat piinallisen kirjaimellisesti.”*

EKKLESIA YLLÄTTI ?

Joulun alla kiiri kautta koko Suomen viesti **ekklelesiasta**. Taisi olla yllätys monille. Vaikka **eihän sen olisi pitänyt olla yllätys. Monet faktat puhuvat ekklelesian puolesta:**

1. Raamattu

Raamattu kauttaaltaan puhuu ”pyhien maailmanlaajuisesta seurakunnasta”. UT:ssa on Novumin mukaan yli 100 mainintaa EKKLESIASTA. Ekklelesia kulkee läpi Raamatun ”punaisena lankana”. Toisaalta Raamattu selkeästi tuomitsee lahkolaisuuden ja osoittaa, että se johtaa välttämättä kadotukseen.

2. Kirkkohistorian pyhät miehet

ovat pitäneet asiaa esillä: Luther, Wislöff, Watchman Nee, George Whitefield, Uuras Saarnivaara, Osmo Tiililä, Tapio Nousiainen, Vilho Rantanen jne.

3. Järki yhtyy ekklelesia-ajatukseen

Jeesus ja Paavali vetosivat usein ”terveeseen järkeen”. Mennään harhaan, jos yksisilmäisesti toistetaan ”Usko ei ole järjen asia.” Kirkkoisä **Anselm** sanoi: *”Uskon, että ymmärtäisin.”*

”Herran pelko on viisauden alku” (Ps.111:10).

*”Sillä Jumala ei ole antanut meille pelkuruuden henkeä, vaan voiman ja rakkauden ja **terveen arvostelukyvyn hengen**”* (2. Tim.1:7; Weymouthin käännös).

”Miksi ette jo itsestänne päättä, mikä oikeata on?” (Luuk.12:57).

4. Omatunto puoltaa

Uskovan Raamattuun sidottu omatunto puhuu ekklesian puolesta:

”On väärin ja turmiollista toimia omaatuntoaan vastaan” (Martti Luther).

”hän (Luther) syvimmältään ei huolehtinut muusta kuin oman sielunsa pelastumisesta, oikealla kohdalla pysymisestä Jumalan ja omantunnon edessä” (Kares, Luther, s.154).

”Luther oli taistelijanakin ennen kaikkea **omantunnon ihminen**. **Omatunto** johti hänet taistelijan tielle, ja **omatunto** oli hänen vartijansa siinä jokapäiväisessä sodassa, miksi hänen elämänsä muodostui. Yrjö Alanen sanookin kuvaavasti, että **omatunto on ollut inhimillisesti katsoen Lutherin kohtalona**. Katseltaessa hänen vaelluksensa viittamerkkejä havaitaan, että **omatunto** johti hänet tielle, missä hänestä tuli uskonpuhdistaja. **Omantunnon** velvoittamana hän naulasi teesinsä Wittenbergin linnankirkon oveen. **Omatunto** kielsi häntä peruuttamasta piirtookaan totuudesta, mikä hänelle oli kirkastunut. **Omatunto** oli hänen tukensa Wormsin valtiopäivillä. **Omatunto** teki hänestä profeetan. Hän oli alusta loppuun asti **omantunnon taistelija**. **Hyvä omatunto** oli hänelle samaa kuin usko Kristukseen. **Paha omatunto** oli sen sijaan hänelle peloittava vihollinen. Hän on itse sanonut: ’Ei ole muuta niin suurta surun ja murheen syytä kuin **syylinen omatunto**, joka on vaivattuna ja hädissään. – Ei mikään tuota sellaista tuskaa ja murhetta kuin **paha omatunto**” (Kares, Luther, ss.167,168; teh. VH).

5. Lahkolaisuus nousee ”isien perinnäisäännöistä”

”Oikein Esaias on ennustanut teistä, ulkokullatuista, niinkuin kirjoitettu on: ’Tämä kansa kunnioittaa minua huulillaan, mutta heidän sydämensä on minusta kaukana; mutta turhaan he palvelevat minua opettaen oppeja, jotka ovat ihmiskäskyjä’. **Te hylkääte Jumalan käskyn ja noudatatte ihmisten perinnäissääntöä**” (Mark.7:6-8).

Jos ja kun jokaisen uskovan tulisi lähteä ”Yksin Raamattu” –periaatteesta, pitäisi olla helppo irrottautua tästä selkeästä harhaopista virtauksesta. Tämä on selvästi ”raamattukysymys”. Toisaalta on noloa, että kristikunnassa saavat sijaa isien perinnäissäännöt, jotka Jeesus tuomitsi armottomasti. Emme ole mitään oppineet! Erittäin noloa tämä on herätyskristillisten kohdalla, jotka tunnetaan kiivailustaan raamatullisen uskon puolesta. Tässä ovat selvästi vastakkain perinnäissäännöt ja Raamatun yksiselitteinen ilmoitus. Kuinka voi Pyhästä Hengestä syntynyt uskova lähteä perinnäissääntöjen harhapoluille?

Sanasta luopuminen on eräs vakava lopunajan merkki. Jeesus sanoo:

”Kuitenkin, kun Ihmisen Poika tulee, löytäneekö hän uskoa maan päältä?” (Luuk.18:8).

Aapeli Saarisalon suomennos: ”löytäneekö hän **uskollisuutta** maan päältä?”

Lopunaikana ihmiset tulevat uskottomiksi sekä Vapahtajalle että Jumalan Sanalle!

6. Lahkolaisuuden perkele

Martti Luther puhui ”masennuksen perkeleestä”. Hän ei kaihtanut puhua pahasta sen omilla nimillä. Hän sanoi mm. ”*Minä tunnen pirun hyvin. Minä olen syönyt monta vakkaa suoloja sen kanssa.*”

Mitä rohkenemme sanoa lahkolaisuuden taustavoimasta? Raamatun mukaan Pyhä Henki **yhdistää**, kun taas hajotuksen takana on DIABOLOS (hajottaa, heittää erilleen). Toisaalta koko maailman ruhtinas on Perkele. Se on kaikkien lahkojen yhteinen nimittäjä. Lahkolaisuudella on maailmanlaajuinen kannatus!

”Nyt käy tuomio tämän maailman ylitse; nyt **tämän maailman ruhtinas** pitää heitettämän ulos” (Joh.12:31).

”Ja nyt uhkaa se vaara, että ei ainoastaan tämä meidän elinkeinomme joudu halveksituksi, vaan myöskin, että suuren Artemis jumalattaren temppeleä ei pidetä minäkään ja että hän menettää mahtavuutensa, **hän, jota koko Aasia ja koko maanpiiri palvelee**” (Apt.19:27).

ADVENTIN SANOMAA

Jeesus tulee – pimeys vallitsee

A. Jeesuksen ensimmäinen tuleminen

1) Henkinen pimeys

”*Parasta on olla syntymättä. Lähinnä parasta on kuolla nuorena*” (kreikkalainen sananlasku Jeesuksen syntymän ajoilta). Se kertoo tuon ajan toivottomuusilmapiiristä. Kun Jeesus tuli ensimmäisen kerran, pimeys oli kansojen keskellä. Ihmiset olivat ”**henkisessä pimeydessä**”.

2) Hengellinen pimeys

Aika Malakiasta Jeesuksen syntymään (400 v.) oli ”ilmoituksetonta aikaa”. Jumala oli vaihi. **Danielin kirja** toi valoa tähän tilanteeseen. Jeesuksen ensimmäisen ja toisen tulemuksen välinen aika on myös ”ilmoituksetonta aikaa”. Tälle jaksolla taas antaa profeetallista valoa **Ilmestyskirja**.

”**Kansa, joka pimeydessä vaeltaa, näkee suuren valkeuden; jotka asuvat kuoleman varjon maassa, niille loistaa valkeus**” (Jes.9:1).

”**Sillä katso, pimeys peittää maan ja synkeys kansat, mutta sinun ylitsesi koittaa Herra, ja sinun ylläsi näkyy hänen kunniansa**” (Jes.60:2).

B. Jeesuksen toinen tuleminen

1) Maa on tullut **täyteen väkivaltaa**:

”**Mutta maa turmeltui Jumalan edessä, ja maa tuli täyteen väkivaltaa**” (1. Moos.6:11).

2) Siveellinen turmelus

Synnin teko tehdään luvalleiseksi ja lailliseksi valtiovallan toimesta.

3) Seurakunnan surkea tila

Seurakunnassa vallitsee ”hajaannuksen henki”. Kun pitäisi ”keskihakuisuuden” kautta tapahtua yhdentymistä, tilanne on päinvastainen: Suomessa viimeisen 15 vuoden aikana on kuppikuntien määrä tuplaantunut! On vaikeaa tulla muuhun johtopäätökseen kuin että asialla on DIABOLOS (heittää erilleen, hajottaa).

VIRSIEN ADVENTTISANOMAA

1. ”Iloitse morsian”

Tänään ”Jeesuksen morsiamelle” (seurakunnalle) ei kuulu hyvää. Se on todellisen morsiamen ”irvikuva”. Morsian on raiskattu ja paloiteltu eri kuppikuntien kesken. Saatana on turmellut täysin morsiamen.

2. ”Avaja porttis, ovesi”

Uskovia kehoitetaan avaamaan sydämen ovi Jeesukselle:

”Jos joku rakastaa minua, niin hän pitää minun sanani, ja minun Isäni rakastaa häntä, ja me tulemme hänen tykönsä ja jäämme hänen tykönsä asumaan” (Joh.14:23).

”Katso, minä seison ovella ja kolkutan; jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, niin minä käyn hänen tykönsä sisälle ja aterioitsen hänen kanssaan, ja hän minun kanssani” (Ilm.3:20).

Sydämen avaaminen Jeesukselle on yleisessä suosiossa. Nimenomaan tämä kehoitus toistetaan herätyskristillisissä piireissä. Lahkolainenkin hyväksyy sen. Ongelmaksi muodostuu se, **ettei Jeesus tule sinne yksin:**

”Kun lausun Jeesuksen tervetulleeksi elämäni ja sydämeeni, lausun samalla tervetulleiksi kaikki ne, jotka ovat hänen yhteydessään, sillä Jeesus ei tule ilman heitä” (Aaro Leikkari).

3. ”Siell` aina rauha, rakkaus”

Uskova on **rakkauden ihminen**. Hänen rakkautensa kohteena ovat nimenomaan ”toiset uskovat”. Sen sijaan **lahkolainen ei rakasta**.

”Uuden käskyn minä annan teille, että rakastatte toisianne, niinkuin minä olen teitä rakastanut - että tekin niin rakastatte toisianne. Siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos teillä on keskinäinen rakkaus” (Joh.13:34,35).

"Jumalan rakkaus on vuodatettu meidän sydämiimme Pyhän Hengen kautta, joka on meille annettu" (Room.5:5).

4. "Valmistu, Herran kansa"

Paras valmistautuminen on, että Herran kansan jäsenet löytävät toinen toisensa. Ei Herra voi tulla eripuraista ja riitelevää morsianta noutamaan. Se on joutavaa haihattelua ja toiveajattelua. Tämä perusasia tulisi muistaa silloin, kun ulkokullaisesti ja farisealaisesti puhutaan Jeesuksen toisesta tulemisesta. Vaietaan koko asiasta niin kauan kuin tilanne on näin surkea!

5. "Nöyryyttä, hiljaisuutta Jumala rakastaa"

"Jokainen ylpeämielinen on Herralle kauhistus: totisesti, ei sellainen jää rankaisematta" (Snl.16:5).

"Jumala on ylpeitä vastaan, mutta nöyrille hän antaa armon" (1. Piet.5:5).

Lahkolainen ylpeydessään nostaa nokkaansa ja rakentaa raja-aitoja. Kun ihminen käy Golgatalla, hänestä tulee nöyrä. Hänelle ei ole lainkaan ongelma istua samalle penkille toisten armahdettujen kanssa. Hänet on armahdettu yhteyteen Jeesuksessa Kristuksessa! **EKKLESIA = ARMAHDETTUJEN YHTEISÖ!**

BETLEHEMIN KOKOONTUMINEN

1. Ilman raja-aitoja. Se oli "ekkleesia-kokoontuminen".
2. Ainoastaan maantieteellinen välimatka erotti heidät (paimenet ja tietäjät)
3. Tietäjät olivat antautuneet Kirjoitusten tutkimiseen. Heidät ohjattiin Jeesus – lapsen vuoteen ääreen Sanan kirkkaan tähden avulla.
4. Paimenet eivät tunteneet kirjoituksia; he tarvitsivat näyt ja ilmestykset.
5. **Paimenet** muistuttavat siitä, että me olemme toistemme paimenia ja "veljiemme vartijoita". Jos veljemme tai sisaremme on hairahtunut ja mennyt kadottavaan lahkoon, meidän velvollisuutemme on ohjata hänet ekkleesia-yhteisöön – jos todella rakastamme häntä.

"Ja Kain sanoi veljellensä Aabelille: "Menkäämme kedolle". Ja heidän kedolla ollessansa Kain karkasi veljensä Aabelin kimppuun ja tappoi hänet. Niin Herra sanoi Kainille: "Missä on veljesi Aabel?" Hän vastasi: "En tiedä; olenko minä veljeni vartija?" (1. Moos.4:8,9).

"Sillä tämä on se sanoma, jonka te olette alusta asti kuulleet, että meidän tulee rakastaa toinen toistamme eikä olla Kainin kaltaisia, joka oli pahasta ja tappoi veljensä" (1. Joh.3:11,12).

6. Jeesus - lapsi yhdisti tietäjät, paimenet, Simeonin ja Hannan. **Tänään yhdistäjänä on Jeesuksen risti ja Golgata!** Golgata ja risti ovat portteina ekkleesiaan!

7. Uskon olemus on liikkeelläoloa. Uskova ei voi pysähtyä ja elää ennen saamastaan.

Pysähtyminen merkitsee kuolemaa. Liikkeelläolo oli tunnusomaista Betlehemin joulussa. Suomalaisen hengellisen joulun tunnussävel: *"Soihdut sammuu, kaikki väki nukkuu."*

VIISAUDEN HENKI

"Mutta lisain kannosta puhkeaa virpi, ja vesa versoo hänen juuristansa. Ja hänen päällensä lepää Herran Henki, viisauden ja ymmärryksen henki, neuvon ja voiman henki, tiedon ja Herran pelon henki" (Jes.11:1,2).

Joulun kaksi ryhmää

Kautta aikain on ollut jako "duunareiden" ja "valkokauluksisten" virkamiesten välillä. Näin oli myös Betlehemissä. Paimenet edustivat ruumiillisen työn tekijöitä, tietäjät taas henkisen alan edustajia. Perinteisesti duunarit lasketaan alempaan yhteiskuntaluokkaan. Betlehem yhdisti nämä molemmat. MOLEMMAT PÄÄSIVÄT LINNAAN KUNINKAAN VASTAANOTOLLE!

Tänään kaikki armahdetut syntiset saavat aterioida samassa kuninkaan pöydässä, toisten armahdettujen kanssa!

"sinä saat aina aterioida minun pöydässäni" (2. Sam.9:7).

Paavali tuo selkeästi esille, kuinka Jeesuksen kuolema hävitti tyystin luokkaerot ihmisten väliltä. On vain yksi luokka "armahdettujen syntisten" luokka. Tällä perustalla lepää myös EKKLESIA:

"Sillä te olette kaikki uskon kautta Jumalan lapsia Kristuksessa Jeesuksessa. Sillä kaikki te, jotka olette Kristukseen kastetut, olette Kristuksen päällenne pukeneet. Ei ole tässä juutalaista eikä kreikkalaista, ei ole orjaa eikä vapaata, ei ole miestä eikä naista; sillä kaikki te olette yhtä Kristuksessa Jeesuksessa" (Gal.3:26-28).

Raamatullinen viisus

Yleensä ihmisten viisus ja älykkyys mitataan suoritetuilla tutkinnoilla. Jeesus ja Paavali kääntävät tämän käsityksen ylösalaisin. Jumalan valtakunnan salaisuudet ilmaistaan usein yhteiskunnan vähäväkisille. Etukäteen ketään ei suljeta pois taivaan valtakunnan rikkauksista.

"Sillä hetkellä hän riemuitsi Pyhässä Hengessä ja sanoi: "Minä ylistän sinua, Isä, taivaan ja maan Herra, että olet salannut nämä viisailta ja ymmärtäväsiltä ja ilmoittanut ne lapsenmielisille. Niin, Isä, sillä näin on sinulle hyväksi näkynyt" (Luuk.10:21).

"Sillä katsokaa, veljet, omaa kutsumistanne: ei ole monta inhimillisesti viisasta, ei monta mahtavaa, ei monta jalosukuista, vaan sen, mikä on hulluutta maailmalle, sen Jumala valitsi saattaaksensa viisaat häpeään, ja sen, mikä on heikkoa maailmassa, sen Jumala valitsi saattaaksensa sen, mikä väkevää on, häpeään, ja sen, mikä maailmassa on halpasukuista ja halveksittua, sen Jumala valitsi, sen, joka ei mitään ole, tehdäksensä mitättömäksi sen, joka jotakin on, ettei mikään liha voisi kerskata Jumalan edessä" (1. Kor.1:26-29).

"Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä" (Joh.1:12).

Kaksi regimenttiä

Tavallisesti myös viisauden saralla katsotaan tärkeäksi erottaa maallinen ja hengellinen viisaus toisistaan. Varotetaan näiden sotkemista keskenään. Tosin meillä Suomessa on kaksi ansioitunut professoritason tiedemiestä, joilla on toinen näkemys: MATTI LEISOLA, TAPIO PUOLIMATKA.

MATTI LEISOLA

(TV7 / Café Raamattu 26.4.2014 / Leif Nummela).

”Ja näin mä aloin lukea, jutella ja keskustella. Minulla oli menossa n. 50 kristillistä kirjaa yhtä aikaa, ristiin rastiin. Mä juttelin kristittyjen kanssa ja mä olin Ryttylän avajaisissa istumassa ja kuulin siellä puheita ja ajattelin: Jos tuollaisia ihmisiä on, ehkä Jumala on olemassa.

Sen syksyn aikana tapahtui muutos. Ennen kuin olin edes tietoinen muutoksesta, niin aloin puhua siitä kaikille ystäväilleni, että ”nyt on hurjat menossa”.

(Nummela): Sen jälkeen jatkoit tieteellistä uraasi. Moni Suomessa tietää, että Matti Leisola ei ole pitänyt kynttilää vakan alla. Sinä olet tunnustanut sen; onko se ollut vaikea tie?

*Ensinnäkin Jeesus sanoo: ”Älä pidä kynttilääsi vakan alla.” Muistan, että sen kamppailun jälkeen, kun tulin kristityksi, siis todellisessa mielessä – en vain nimellisesti, ajattelin, että **se on tässä nyt. Se on joko kaikki, tai ei mitään.***

Muistan raamatunjakeenkin vielä, joka pysäytti minut todella. Se on Matt.6:33: ”Etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttaan, niin kaikki tämä teille annetaan.” Jossa Jeesus lupaa, että kaikki se, mitä muut tavoittelee, mä saan ilmaiseksi, jos mä keskityn oikeisiin asioihin”

TAPIO PUOLIMATKA

(Tapio Puolimatka, Usko, tieto ja myytit (Uusi Tie, 2009, s.376)

KESKITTÄMINEN KRISTUKSEEN

”Usko Jumalaan ei ole ajattelun primitiivinen vaihe, joka ajattelun kehittyessä sivuutetaan, vaan se on edellytys maailmankaikkeuden oikealle kuvaukselle, jonka ymmärtäminen selvenee ajattelun kehittyessä” (64).

”Ihmisen näkökulma todellisuuteen vääristyy, kun hän asettaa itsensä maailmankaikkeuden keskukseen” (267).

KKK (kannattaa keskittää Kristukseen) on eräs keskeinen kirjan sanoma. Puolimatkan mukaan Kristus on avainhenkilö pyrittäessä viisauteen ja totuuteen.

”Sillä minä tahdon, että te tiedätte, kuinka suuri kilvoittelu minulla on teidän tähtenne ja laodikealaisten ja kaikkien tähden, jotka eivät ole minun ruumiillisia kasvojani nähneet, että

heidän sydämensä, yhteenliittyneinä rakkaudessa, saivat kehoitusta omistamaan täyden ymmärtämyksen koko rikkauden ja pääsisivät tuntemaan Jumalan salaisuuden, Kristuksen, 3. jossa kaikki viisauden ja tiedon aarteet ovat kätkettyinä” (Kol.2:1-3).

”Kristillinen pelastussuunnitelma koetaan monissa suhteissa älyllisesti ongelmalliseksi. Ensinnäkin on pidetty ongelmana tähän suunnitelmaan sisältyvää eksklusivismia. Eksklusivismiksi kutsutaan näkemystä, jossa pidetään tiettyä käsitystä totena ja kaikkia sen kanssa ristiriidassa olevia käsityksiä epätosina” (231).

”Mitä syytä olisi olettaa ihmisten älyllisten kykyjen kehittyneen luotettaviksi, jos ne olisivat seurausta sattumanvaraisesta kehitysprosessista?” (149).

”Syntiinlankeemus aiheutti vakavia häiriöitä myös ihmisen älyllisten kykyjen toiminnassa” (227).

”Ihmisen näkökulma todellisuuteen vääristyy, kun hän asettaa itsensä maailmankaikkeuden keskukseen” (267).

”osa ihmisistä torjuu Jumalaa koskevan tiedon pois tietoisuudestaan, koska he kokevat sen uhkaksi itsemääräämisoikeudelleen, elämäntavalleen ja onnellisuudelleen” (245).

”Torjuttuaan Jumalan ihminen luo Jumalalle korvikkeita, myyttisiä mielikuvia. Mikään näistä korvikkeista ei kuitenkaan todellisuudessa voi ottaa Jumalan paikkaa. Kun ihminen asettaa elämänsä tarkoituksesi ja keskipisteeksi jonkin Jumalan korvikkeen, hän turhautuu oman olemassaolonsa tyhjyyteen ja merkityksettömyyteen. Tätä turhautumista hän pakenee myyttisiin mielikuviiin, jotka esittävät ihmisen tilanteen kauniissa ja miellyttävässä valossa. Hän uskoo yhtäältä voivansa elää täysin itseriittoisesti, mutta toisaalta hän on koko ajan vaarassa päätyä kokemukseen omasta avuttomuudestaan ja voimattomuudestaan. Hän päätyy kehään, jota voidaan kutsua ylpeyden ja itsevihan kehäksi” (246).

”ihmiselle on traumaattinen kokemus katsoa Jumalan kirkkautta, joka paljastaa hänen pahuutensa ja näyttää sen kaikessa järkyttävyydessään” (253).

Kun tulin (VH) uskoon 11.10 1961, Jeesuksen tulo elämäni sai aikaan ilon ja riemun. Sain elämäni sisällön, jota olin kauan kaivannut ja etsinyt. Olin löytänyt TOTUUDEN.

Lukiessani professori **Tapio Puolimatkan** kirjaa minulle kirkastui, ettei ole olemassa erikseen uskonnollisia ja tieteellisiä totuuksia, on vain YKSI TOTUUS: **"Minä olen tie ja totuus ja elämä"** (Joh.14:6). Jeesus on myös UNIVERSUMIN TOTUUS. Maailmaan ei kerta kaikkiaan sovi monta totuutta. On suurenmoista saada palvoa Häntä, joka ”täyttää maan ja myöskin taivahan”.